

Et Flertal (Bajer, S. P. Christensen, D. Hansen, Harald Jensen, R. Jensen, N. Jensen, Leth, Nielsen-Grøn, Nøhr, Andr. Sørensen og Westergaard) af Udvalget er enigt i, at det samme bør indføres hos os, og billiger, at Lovforslaget i dette Hjemindskrænkter sig til at foretage de hertil fornødne Forandringer i Valgloven af 12te Juli 1867 uden at berøre sammes øvrige Indhold, saa at Lovforslagets Bestemmelser — bortset fra den foreslaede Forandring i Tidsfristen for Kandidaternes Anmeldelse — først komme til Anvendelse, naar Valget ikke afgøres ved Raaring, men der af de i Valgloven nævnte Marsjager skal skrives til skriftlig Stemmegivning.

Med Hensyn til den Maade, paa hvilken Lovforslaget foreslaar den skriftlige Stemmegivning ordnet og udført, maa Flertallet — jfr. dog nedenstaaende Bemærkninger af Bajer og Jar. Jensen — formene ikke alene, at den slydestgørende betrygger saa vel Valgfriheden som Valgets Paalidelighed, i hvilke Retninger man har benyttet de Forbilleder, som have i de i andre Lande gældende Valglove, men ogsaa at den kan gaa saa rask fra Haanden, at den skriftlige Stemmegivning ikke vil medtage længere — maaffe endog kortere — Tid end efter de nugældende Regler. Den i Valglovens § 40 tilladte Deling af Valglisten frembyder et Middel til overhovedet at forkorte den til Stemmegivningen fornødne Tid, og hvad Optællingen af Stemmerne angaar, vil denne, for ikke at medføre længere Tidsanvendelse end hidtil, kræve, at der ydes Valgbestyrrelsen en forøget Hjælp. Til denne Ende er der foreslaget særlige Stemmeoptællere, der bestilles i saa stort et Antal af Valgbestyrrelsen, som denne efter Valgfresens Størrelse m. v. skønner fornødent. En lignende Ordning findes for Frankrig i Dekret af 2den Februar 1852 § 27 o. f.

Et Mindretal (Bajer), der i øvrigt slutter sig til Flertallet, har dog foreslaaet en noget anden Afstemningsmaade end de øvrige Medlemmer af Flertallet, hvorom nærmere neden for.

For saa vidt der under de forskellige Forhandlinger af Lovforslaget er fremkommet Ytringer om, at Bibeholdelsen af Raaringen skulde medføre en lignende Fare for Valgfriheden som den nu stedfindende skriftlige Afstemning, kan Flertallet ikke dele denne Opfattelse. Om det nemlig end ved Raaringen maatte kunne bemærkes, hvorledes nogle enkelte Vælgere stemme, vil dette dog kun i en lidet betydende Grad kunne finde Sted, hvor Haandsoprækning paa en Gang sker i en stor og tætsaaende Forsamling, saa at Valgtryk herved kun kan udøves i et forsvindende Omfang. Anderledes derimod, hvor hver enkelt Vælgers Stemmegivning mundtlig udtales og skriftlig optegnes. At dette forholder sig saaledes er ogsaa bekræftet ved Erfaringen, idet det langt fra sjældent er hædet, at den Kandidat, der har erholdt et utvilsomt Flertal ved Raaringen, ikkun har faaet et Mindretal ved den paa følgende skriftlige Afstemning. Paa den anden Side indeholder Raaringen ikke sjældent et virksomt Middel til at forkorte Valghandlingen, idet der i Narenes Løb er forekommet mange Tilfælde, hvor Raaringen har været afgørende og skriftlig Afstemning ikke er bleven forlangt, saa vel naar flere som naar kun en enkelt Kandidat har stillet sig.

Shvovvel Flertallet maa anse det for ønskeligt, at ingen Arbejdsgiver kan paa Valgdagen kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere, saaledes at disse derved hindres i at kunne afgive deres Stemme ved Valget, har man dog ikke her villet stille noget Forslag herom, efter som en saadan Bestemmelse allerede i indværende Samling er vedtaget af Folketinget som § 4 i „Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folketingsvalgkretsene m. m.“

Derimod stiller Flertallet et Mindretalsforslag om, at naar flere end to Kandidater stille sig, skal en Kandidat for at anses som valgt have opnaaet et Flertal af samtlige Stemmer, og at hvis dette ikke er Tilfældet, skal Omvalg finde Sted mellem de